

Fosc ocell

Joan Vinyoli

Te n'has anat. De quina set puc beure?
Quina aigua em dónes, que se'm fa licor?
No sé on ets, però una forma encesa
se m'apareix i em mira amb fondos ulls.
No tinc cap por de perdre'm en crepuscles.
Clareja el dia, però no hi veig clar.
Et correspon ser un focs ocell de l'alba.
No perdis mai la teva dura força.

VINYOLI, Joan (1984): *Domini màgic*. Barcelona: Ed. Empúries.